

בש"פ 8084/16 - ניסים אטל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8084/16

כבוד השופט י' דנציגר
ניסים אטל

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
10.2.16 במ"ת 30749-01-16 שניתנה על ידי כבוד
השופט י' מרזל

כ"ח בתשרי תשע"ז (30.10.16)

תאריך הישיבה:

עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד חיים רייכבר

בשם העורר:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיבה:

החלטה

כשלעצמי אני תמה על עצם הגשת הערר, המכוון להחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.2.2016, בה קבע בית המשפט המחוזי (השופט י' מרזל) כי טיבן של העבירות המיוחסות לעורר, ועברו הפלילי המכביד, מצדיקים מעצר עד תום ההליכים מבלי שיוכן תסקיר מעצר בעניינו.

מאז אותה החלטה הגיעו הצדדים להסכמה, במהלך דיון בערר שהוגש לבית משפט זה (שהתנהל לפני השופט ח' מלצר), כי יוכן תסקיר מעצר בעניינו, ותסקיר זה אכן הוכן, ובו המליץ השירות על שחרורו העורר לחלופה שהוצעה לצד הטלת צו פיקוח מעצר לתקופה של שישה חודשים. בית המשפט קמא דחה ביום 27.9.2016 את בקשת העורר לעיון חוזר והותירו במעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת - כאמור - בניגוד להמלצת שירות המבחן.

יתר על כן, ביום 13.10.2016 הורה בית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) על הארכת מעצרו של העורר ב-90 ימים נוספים, הגם שהליכי ההוכחות טרם החלו, ובפרט בהתחשב בעברו הפלילי המכביד של העורר, והעובדה שהפר תנאי שחרורו בעבר ושעודו שומר על קשר עם דמויות מעולם הסמים.

בא כוח העורר טוען כי בית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) קבע כי הוא יוכל לטעון נגד החלטתו מושא הערר של בית המשפט המחוזי, וכך הוא עושה כעת.

באת כוח המשיבה טוענת כי נקודת המוצא הינה העבירות שמיוחסות לעורר, המצדיקות כשלעצמן מעצר עד תום ההליכים. בנוסף, מפנה המשיבה לעברו הפלילי המכביד של העורר, לרבות הפרת הוראה חקוקה מצד העורר (בה הודה בהודעתו מיום 29.1.2010). עוד ציינה באת כוח המשיבה כי חלק מן המעורבים בפרשה עצורים עד לתום ההליכים ואחדים עצורים בפיקוח בשל חלקם השולי בפרשה, מה שאינו נכון כלל ועיקר בהתייחס לעורר.

בא כוח העורר ביקש ליתן משקל נמוך לעברו המכביד של העורר ובפרט להודעתו בדבר הפרת הוראה חוקית, וְחָלַק על דברי באת כוח המשיבה בהתייחס לטעמים שבגינם נעצרו חלק מהמעורבים עד תום ההליכים.

נקודת המוצא במקרים כגון דא היא הוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(ד) לחוק המעצרים הקובע חזקה לפיה מסוכנתו של הנאשם בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) מצדיקה מעצרו עד תום ההליכים. בנסיבות העניין אין הצדקה לסתור חזקה זו. לא זו בלבד שלחובת העורר עבר פלילי מכביד, הכולל - בין היתר - גם עבירת יצוא, יבוא, מחסר והספקה של סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים (הגם שזו בוצעה לפני כ-11 שנים), אלא שמתסקיר שירות המבחן בעניינו עולה כי קיים סיכון להמשך התנהלות שולית ועוברת חוק בטווח הארוך מצד העורר, כי קיים אצלו קושי בזהיו בעייתיות בחשיפה למצבים מכשילים, והעורר עצמו אישר כי הוא לא ניתק את קשריו עם דמויות המעורבות בעולם הסמים. נתונים אלו, לצד העבר הפלילי המכביד של העורר, הם שאינם מצדיקים סתירת חזקת המסוכנות של מי שמואשם בעבירות סמים שונות, שאינן קלות כלל ועיקר. דברים אלו נכתבים תוך מודעות לקצב התקדמותו האיטי של ההליך העיקרי.

הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016).

ש ו פ ט

עמוד 2

